

Wielkanocy radosnej i pełnej nadziei,
dni w kręgu rodzinnego ciepła,
w atmosferze odpoczynku i wiosennego optymizmu
z okazji Zmartwychwstania Pańskiego
życzą
Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ "Solidarność"
oraz redakcja biuletynu

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

INFORMACJA

Biuro Poselskie AWS uprzejmie informuje, iż poseł Józef Mozolewski przyjmuje interesantów we wszystkie poniedziałki w godzinach 9.00 – 15.00 w siedzibie swojego biura przy ulicy Suraskiej 1 w Białymstoku.

Zasiłki statutowe

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” działając na podstawie 9 Uchwały Finansowej II KZD NSZZ „Solidarność” z późniejszymi zmianami, ustala następujące minimalne wysokości zasiłków statutowych:

- 1) 100 zł. – z tytułu urodzin dziecka,
- 2) 150 zł. – z tytułu zgonu członka Związku,
- 3) 50 zł. – z tytułu zgonu członka rodziny.

Zmiana minimalnej wysokości zasiłków statutowych obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1999 roku.

Numery telefonów wewnętrznych Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”

Sekretariat – 300 i 302,
Przewodniczący – 303,
Wiceprzewodniczący – 304,
Sekretarz – 305,
OLC–dział szkoleń – 306,
Księgowość – 307,
Dział organizacyjny – 308,
Emeryci i Klub Represjonowanych – 309,
Dział prawny – 310,
Kasa – 311,
Portiernia – 312,
Poligrafia – 313,
Sala komputerowa – 321.

Konto ZR Podlaskiego
PKO BP II Oddział Białystok
10201329-50193-270-1

Z P R A C

ZARZĄDU REGIONU

Stanowisko Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” z dnia 3.04.2000 r.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” popiera kandydaturę Mariana Krzaklewskiego w zbliżających się wyborach prezydenckich. Uważamy, iż Marian Krzaklewski jako przewodniczący NSZZ „Solidarność” oraz Akcji Wyborczej Solidarność jest naturalnym kandydatem naszego Związku i szeroko pojętego obozu prawicowego. Tylko ta kandydatura daje gwarancję jedności prawicy i centroprawicy oraz umożliwia sprawne przeprowadzenie kampanii wyborczej w oparciu o istniejące silne zaplecze polityczne i związkowe.

Białystok, dn. 3.04.2000 r.

Uchwała ZR z dnia 03.04.2000 r.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” upoważnia Prezydium Zarządu Regionu do powołania Komitetu Honorowego ds. obchodów XX-lecia NSZZ „Solidarność”.

Uchwał ZR z dnia 03.04.2000 r.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” postanawia zwołać Uroczystą Sejsję WZDR Podlaskiego w miesiącu sierpniu z okazji XX-lecia NSZZ „Solidarność”.

Uchwała ZR z dnia 03.04.2000 r.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” postanawia powołać biegłego rewidenta do zbadania bilansu za rok 1999.

Pielgrzymka do Lichenia

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” informuje, iż organizowany jest wyjazd na II Ogólnopolską Pielgrzymkę NSZZ „Solidarność” do Lichenia w dniach 20.05 – 21.05.2000 r.

- Trasa pielgrzymki – Białystok – Warszawa – Głogowiec – Licheń – Włocławek – Białystok.
- Wyjazd nastąpi w dniu 20.05.2000 r. o godz. 6.00 z ul. Suraska 1.
- Koszt wyjazdu wynosi 65 zł.
- Istnieje możliwość zarezerwowania noclegów w cenie 15 zł.
- Termin zgłoszeń do dnia 12.05.2000 r.
- W kasie ZR można zakupić znaczek pielgrzymkowy w cenie 3 zł.

Bliższych informacji udziela i zapisy prowadzi Dział Organizacyjny ZR, ul. Suraska 1 pok. 202 tel. 742-32-46 w 208.

„Prośba jaka wypływa z serca człowieka w chwili ostatecznego zmagania z cierpieniem i śmiercią... to prośba o obecność, o solidarność, o wsparcie w godzinie próby”.
Jan Paweł II, *Evang. Vitae*

Towarzystwo Przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy okazali pomoc w budowie Domu Hospicyjnego przy ul. Sobieskiego w Białymstoku.

Uprzejmie informujemy, że Dom pokryty jest już blachą, są wstawione okna, wykonana jest instalacja centralnego ogrzewania i wodno-kanalizacyjna. Ukończenie budowy zależy od przekazanych na ten cel ofiar i darowizn.

W związku z tym zwracamy się o dalszą pomoc, która umożliwi przyjęcie pierwszych chorych na początku zbliżającego się Trzeciego Tysiąclecia.

Jednocześnie informujemy, że Towarzystwo „Hospicjum” zgodnie ze swoim statutem prowadzi działalność preferowaną podatkowo, stąd osoby prawne jak i osoby fizyczne dokonujące darowizny na rzecz Towarzystwa, mogą odliczyć od dochodu przed opodatkowaniem, łącznie 15% dochodu.

Ofiary na budowę „Hospicjum” składać można na konto:

Towarzystwo przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Białymstoku

*PKO I Oddz. w Białymstoku
10201316-327152-270-201*

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Decyzja Prezydium KK nr 37/2000 ws. dotacji

dla Krajowego Stowarzyszenia Kultury Zdrowotnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia przekazać Krajowemu Stowarzyszeniu Kultury Zdrowotnej NSZZ „Solidarność” kwotę 3.000 (trzech tysięcy) zł na organizację II Regat Żeglarskich NSZZ „Solidarność” o puchar Przewodniczącego Komisji Krajowej, które rozegrane zostaną od 21 lipca do 6 sierpnia na trasie Swinoujście – Kołobrzeg – Gdańsk.

Decyzja Prezydium KK nr 38/2000

ws. projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów administracji rządowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zasad ustalania rozkładu i wymiaru czasu pracy pracowników urzędów administracji rządowej.

Decyzja Prezydium KK nr 39/2000

ws. dotacji zwrotnej dla ZR Bydgoskiego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” biorąc pod uwagę trudną sytuację finansową Zarządu Regionu Bydgoskiego związaną z koniecznością ponoszenia wydatków związanych z zakupem i adaptacją lokalu na swą nową siedzibę udziela Zarządowi Regionu Bydgoskiego dotacji zwrotnej na pokrycie zobowiązań składkowych wobec Komisji Krajowej w wysokości 52.798,00 (pięćdziesiąt dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt osiem złotych). Jednocześnie zobowiązuje go do zwrotu tej kwoty w czterech kolejnych miesięcznych równych ratach poczynając od lipca 2000 roku oraz uregulowania swych zobowiązań składkowych wobec Krajowego Funduszu Strajkowego.

Ponadto Zarząd Regionu Bydgoskiego zobowiązany jest do umieszczenia w swym budżecie (dotyczącym okresu spłacania dotacji) pozycji „Zwrot kwot należnych Komisji Krajowej z tytułu składki członkowskiej w wielkości 52.798,00 zł”, a także do systematycznego przekazywania not uznaniowych informujących o wielkości należnych kwot dla Komisji Krajowej i Krajowego Funduszu Strajkowego z tytułu powinności składkowych, oraz do systematycznego płacenia składek na Krajowy Fundusz Strajkowy.

Decyzja Prezydium KK nr 40/2000

ws. trybu opiniowania projektu ustawy o cenach

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zwraca kolejny raz uwagę na fakt przesyłania przez Ministerstwo Finansów związkom zawodowym projektów ustaw w trybie uchwały nr 13 Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1997 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (Monitor Polski nr 15, poz. 144 z późn. zm.), narzucając tym samym wyrażanie opinii w terminie 8 dni.

Przypominamy, że zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z późn. zm.), ogólnokrajowy związek zawodowy ma prawo do opiniowania założeń i projektów ustaw oraz aktów wykonawczych do tych ustaw w terminie nie krótszym niż 30 dni.

W związku z powyższym nadesłany przez Ministerstwo Finansów projekt (wersja z dnia 20.03.2000) ustawy o cenach zostanie przez nas zaopiniowany w terminie ustawowym.

Gdańsk, 4.04.2000 r.
Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

WIEŚCI Z REGIONU

Oddział ZR w Suwałkach

1. 11.03.br. – udział delegatów w WZDR Podlaskiego w Białymstoku,

2. 13.03.br. spotkanie Powiatowej Rady AWS w Suwałkach,

3. 14.03.br. zebranie Rady Oddziału. Głównym tematem było omówienie sytuacji służby zdrowia w mieście. Podjęto stanowisko ws. zadłużenia i restrukturyzacji szpitala Wojewódzkiego w Suwałkach, które skierowano do Marszałka Sejmiku Wojewódzkiego oraz Zarządu Województwa Podlaskiego z prośbą o pomoc w rozwiązywaniu problemu.

4. Udzielono zgłaszającym się komisjom zakładowym pomocy w wypełnianiu rachunku zysku i strat, bilansu, CIT-8 za 1999 r. itp.

5. 24.03.br. spotkanie Powiatowej Rady AWS w Suwałkach z udziałem Wojewody Podlaskiego – Krystyny Łukaszuk.

6. Organizacja spotkań przewodniczących komisji zakładowych z Wojewodą Podlaskim oraz nadinspektorem Okręgowego Inspektoratu pracy, których terminy ustalono na początek kwietnia br.

Działalność rady prawnego

Udzielono szeregu porad prawnych:

– członek KZ przy POM w Augustowie – nieprawidłowe rozliczenie godzin nadliczbowych przez zakład pracy,

– KZ przy FM „Forte” w Suwałkach uprawnienia pracownika w momencie otrzymania wypowiedzenia zmieniającego,

– mieszkańcy „Domu Weterana” w Suwałkach – podwyżka czynszu za wynajmowane lokale,

– KZ przy „Home Meble” w Suwałkach – zasady dysponowania funduszem socjalnym,

– pracownik ZOZ w Augustowie – rozwiązanie umowy o pracę – szanse odwołania,

– mieszkanka Suwałk – zasady przyznawania rekompensat dla emerytów,

– mieszkanka Suwałk – zasady przyznawania odszkodowań dla osób pokrzywdzonych przez III Rzeszę,

– KZ przy SP szpitalu Wojewódzkim w Suwałkach – możliwość ustalenia czasu pracy,

– KZ przy Suwalskiej Spółdzielni Mieszkaniowej – regulamin wynagradzania, zmiany,

– mieszkaniec Sejn – niesłuszne oskarżenie o wykroczenie komunikacyjne,

– mieszkaniec Suwałk – zasady obliczania podstawy zasiłku chorobowego – możliwość dochodzenia zapłaty „postojowego”,

– pracownik BAT w Augustowie – możliwość odwołania się od wypowiedzenia umowy o pracę,

– KZ przy ZOZ w Suwałkach – konsekwencje prawne dla pracowników w związku z przejściem oddziałów lecznictwa zamkniętego przez SP szpital Wojewódzki.

– uczestnictwo w spotkaniu Komisji Emerytów i rencistów w Augustowie na temat postulowania zmian w zasadach waloryzacji emerytur i rent.

Oddział ZR w Czarnej Białostockiej

1. 26.01.br. – w siedzibie Oddziału odbyło się zebranie KZ przy sp. M. „Metalowiec” w którym uczestniczył przewodniczący oddziału Janusz Gromowski,

2. 27.01.br. – odbyło się zebranie Rady Oddziału, na którym to zostały poruszone takie tematy jak; zwolnienia pracowników w „Biafamarze”, łączenie funkcji przew. KZ i stanowiska kierownika działu kadr, uzgodnienie terminu spotkania z przewodniczącym ZR Józefem Mozolewskim.

3. 1.02.br. i 11.02. br. – odbyły się zebrania KZ przy PHSR „Agroma” w siedzibie oddziału,

4. 14.02. br. – wysłano pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej o monitorowanie sytuacji na terenie MiG Czarna Białostocka i udzielenie odpowiedzi na punkty zawarte w ankiecie w sprawie bezrobocia.

5. 23.02.br. w świetlicy zespołu szkół Nr 2 w czarnej Białostockiej odbyło się zebranie członków KZ z przewodniczącym ZR Józefem Mozolewskim. Tematem spotkania było – rola i zadania naszego związku w 2000 roku.

Przewodniczący ZR przedstawił tą kwestię w trzech punktach:

– sprawy organizacyjne,

– sprawy prawne,

– sprawy finansowe.

– Dyskusja była gorąca, mimo to wszyscy byli zadowoleni z takiego spotkania.

ADRESY ODDZIAŁÓW

17–200 Hajnówka
ul. 3–Maja 24
tel/fax 682–43–05

16–020 Czarna Białostoc-ka
ul. Torowa 15
tel. 710–28–82

18–100 Łapy
ul. Sikorskiego 54
tel. 715–29–03

17–300 Siemiatycze
ul. Pałacowa 19
tel. 655–31–41

17–100 Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17
tel. 730-28-92

16–100 Sokółka
ul. Piłsudskiego 8
tel. 711–21–10

19–100 Mońki
ul. Kolejowa 2
tel. 716–30–03

16–200 Dąbrowa Białostocka
ul. Tysiąclecia PP 4
tel.712–42–56

16–400 Suwałki
ul. Kościuszki 32
tel. 087 566–29–00 566–52–89,
fax 566–71–06

16–300 Augustów
ul. Rynek Z. Augusta 9
tel. 087 643–52–61

19–200 Grajewo
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 086 272–27–31

List otwarty do
Pani Teresa Kamińska
Prezes Urzędu Nadzoru
Ubezpieczeń Zdrowotnych
w Warszawie

LISTY

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy SPTZOZ w Białymstoku zaniepokojona jest monopolistycznymi, urzędniczymi poczynaniami Podlaskiej Regionalnej Kasy Chorych. Decyzje pracowników Kasy, według naszej oceny są niezgodne z założeniami reformy. Wprowadzają chaos i zamieszanie, budzą niepokój wśród pracowników służby zdrowia oraz pacjentów, przysparzają przeciwników zmian. Oto przykłady:

Stawka kapitałowa uśredniona 63 zł na podopiecznego przy znacznej ilości lekarzy z drugim stopniem specjalizacji i medycyny rodzinnej, oraz przy bardzo rozległym terenie rolniczym i zaniedbanym gospodarczo, jest stawką nieporównywalnie niską do proponowanych w innych Kasach. Jej wysokość może doprowadzić do niemożliwości wywiązania się z naszych podstawowych obowiązków, do likwidacji ośrodków zdrowia, dalszego zwalniania pracowników Podstawowej Opieki Zdrowotnej.

Z nie znanych nam przyczyn zlikwidowano poradnie dermatologiczną (brak kontraktu) ciesząc się zaufaniem pacjentów, bez zabezpieczenia na usługi tego rodzaju w innych poradniach dermatologicznych naszego regionu. Pozbawiono około 100 tys. mieszkańców powiatu białostockiego możliwości wyboru lekarza tej specjalności. Nie uwzględniono ich wyboru w 1999 roku, kiedy to ww. poradnia wywiązała się z zawartego kontraktu przekraczając limit, zdecydowano za nich, wbrew kierunkom reformy.

W ostatnich dniach z należnej nam zaliczki potrącono około 99 tys. zł za usługi transportowe w I kwartale 1999 roku, kiedy to WKTS był jednostką budżetową, nie załączono nawet pisemnego uzasadnienia tej decyzji.

Wszystkie te decyzje stawiają nas w sytuacji dramatycznej, grożą upadłością zakładu. Zadajemy sobie pytania, na kogo przyjdzie kolej, z którą następną poradnią Kasa nie podpisze kontraktu? Gdzie na czas nie zdążymy z pomocą? Komu będziemy musieli jej odmówić?

Wszystkie możliwości obniżenia kosztów działalności zakładu zostały przez nas wyczerpane. Przez dwa lata zmniejszyliśmy stan zatrudnienia, odłączyliśmy usługi stomatologiczne (podkontrakty). Organ założycielski – Starostwo Powiatu ma pustą kasę, nie występuje tam nawet najmniejsza kwota pod hasłem „służba zdrowia”. To nie tak miało być.

Podstawowa opieka zdrowotna w założeniach zmian to najważniejszy filar służby zdrowia. Mocna, dostępna i zapo-

biegliwa miała być kluczem zabezpieczającym przed wydawaniem pieniędzy na procedury drogic. Miała przejąć zwalnianych pracowników szpitali. Stało się tak, że zmiany (zwolnienia i likwidacja) dotyczą w pierwszej kolejności podstawową opiekę zdrowotną. Czy komuś zależy by doprowadzić do upadłości i zniszczenia tego co jeszcze trwa. czujemy się zawiedzeni i oszukani.

Wierzymy, że Pani Prezes swoja determinacją i zaangażowaniem przekona „reformatorów” do zmiany postępowania, uzmysłowi im ciężar jaki spoczywa na lekarzach pierwszego kontaktu. Doświadczenia przeprowadzane na żywym organizmie, jakim jest zdrowi pacjentów są bardzo niebezpieczne.

W założeniach reformy, normy obsady medycznej miały być dość sensowne, pediatra miał objąć opieką 1500 dzieci. Życie pokazuje okrutny błąd. przyjęcie zasady, że norma podopiecznych wobec pediatry i internisty jest jednakowa, czyli 2500 może nas wszystkich kosztować i to w szybkim czasie. Zmniejszenie opieki pediatrycznej po dostosowaniu do wymogów, uniemożliwi nam zapewnienie prawidłowej działalności profilaktyczno-leczniczej. W związku z powyższym, obecnie stoimy przed problemem zwolnień grupowych. Doskonale rozumiemy, że należy przeprowadzić restrukturyzację, ale też zdajemy sobie sprawę że, po jej zastosowaniu nie będziemy w stanie podolać obowiązkowi. Bulwersuje nas ekonomiczne podejście do zdrowia i niejednokrotnie życia pacjentów, a przecież my też nimi jesteśmy. Podjęliśmy wraz z dyrekcją wiele prób pozyskania dodatkowych środków na utrzymanie, remonty, zakup sprzętu lub pomoc w opłacie za transport, do samorządów gminnych, jednak bezskutecznie. Gminy są biedne, pogłębia się bezrobocie i odpowiedź jest jedna, służba zdrowia nie jest naszym zadaniem związanym z finansowaniem jej.

Lokalna prasa coraz częściej krytykuje nasze decyzje o zamykaniu małych wiejskich ośrodków zdrowia, oskarżając nas o bezdusność wobec biednych starych ludzi. I to jest przerażające, PKS i PKP zlikwidowało połączenia bo trasy są nierentowne, my zamykamy ośrodki zdrowia bo nie jesteśmy w stanie ich utrzymać, więc co pozostaje starym, opuszczonym, schorowanym pacjentom.

Nie można mierzyć jednakową miarą i stawka kapitałowa pacjentów z miasta i terenu. Rachunek ekonomiczny, który rządzi w służbie zdrowia, zrzuca na nas odpowiedzialność za tych ludzi.

Odległości do poszczególnych wsi są bardzo duże, a zaludnienie małe, więc trudno będzie się wywiązać z zadań wobec swoich podopiecznych przy tak niskich środkach finansowych. Przejmowanie placówek i tworzenie zakładów niepublicznych w zaniedbanych, od kilkunastu lat nie remontowanych budynkach przy tych stawkach kontraktowych jest samobójstwem. Aby wziąć kredyt, trzeba mieć realną szansę wieloletniej pracy i jasną sytuację finansowania świadczeń przez Kasę Chorych. Doświadczenie po roku funkcjonowania systemu nie napawa nas optymizmem. Nigdzie nie znajdujemy zrozumienia, ani w sumieniach samorządów terytorialnych, ani w zarządzie kas chorych. Jesteśmy oburzeni, że wieloletnie zaniedbania w służbie zdrowia musimy teraz pokryć z własnych mamych pieniędzy, remontując, wyposażając i doprowadzając do użyteczności zniszczone budynki. Zaniedbany pacjent z powodu utrudnienia dostępu do lekarza POZ, będzie w systemie kosztował znacznie drożej, kiedy trafi do szpitala, o ile zdąży tam dotrzeć na czas.

Odbieramy już sygnały z serii tzw. „czarnego humoru”, że likwidowane ośrodki bardzo szybko przerodzą się w dobrze prosperujące zakłady pogrzebowe. Nie możemy się z tym zgodzić. Kiedy wspominamy spotkania z panią prezes na terenie Białegostoku i optymistyczne wypowiedzi na temat reformy, wierzymy, że chyba ktoś popełnił błąd z wprowadzaniem jej na naszym terenie.

Przepraszamy za ten długi wywód, ale nie jesteśmy w stanie przytoczyć wszystkich problemów. Mamy nadzieję, że nie zostaną one bez echa.

Bardzo prosimy o pomoc i odpowiedź za nim będzie za późno. Zniszczyć można szybko, trudniej będzie odbudować ruinę. Czuwajmy wspólnie, aby nasze założenia nie obróciły się przeciwko nam.

**Komisja Zakładowa
NSZZ „Solidarność”
przy Samodzielnym Publicznym
Terenowym Zakładzie
Opieki Zdrowotnej w Białymstoku**

LISTY

Jubileusz z BHP

Z okazji 25-lecia pracy na stanowisku inspektora ds. BHP, członka naszego Związku kol. Antoniego Słowika, najlepsze życzenia sukcesu w pracy zawodowej i w życiu prywatnym – składa Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Wodociągach Białostockie Sp. z o.o.

Antoni Słowik pracę swą w charakterze inspektora ds. BHP rozpoczął dnia 17 marca 1975 roku w Przedsiębiorstwie Inżynieryjno-Geologicznym w Białymstoku. W roku 1976 ukończył studium pomaturalne i uzyskał tytuł – technik bezpieczeństwa i higieny pracy.

Od roku 1978 bez przerwy pracuje w „Białostockich Wodociągach”, również na stanowisku specjalisty ds. BHP.

W swojej karierze przeszkolił wstępnie około 3.000 pracowników, a okresowo ok. 1.500 pracowników. Współpracuje z Państwową Inspekcją Pracy – a wątpliwe problemy, których jest ich coraz więcej, rozstrzyga i podejmuje ostateczne decyzje w oparciu o doradztwo PIP. Udziela się sportowo – aktualnie jest opiekunem drużyny tenisa stołowego „Wodociągów Białostockich”, która to drużyna zajmuje jedno z czołowych miejsc w rozgrywkach o puchar „Kuriera Porannego”.

Jest aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność”. Był jednym z założycieli Związku w 1980 roku. Był także jednym z pierwszych, którzy reaktywowali związek w 1989 roku.

Kolega Słowik cieszy się dużym poparciem i zaufaniem członków Związku. Już po raz trzeci pełni odpowiedzialną funkcję przewodniczącego Komisji rewizyjnej. Bierze czynny udział w prawie wszystkich uroczystościach związkowych i państwowych. Bardzo często jest członkiem poczty sztandarowej organizacji związkowej „Wodociągów Białostockich”.

**JEŚLI
REKLAMA
TO TYLKO
W NASZYM
BIULETYNIE
ATRAKCYJNE
WARUNKI**

Wypowiedzenie ZUZP

99.01.12 wyrok SNI PKN 525/980

SNAP 2000/4/146

Zakładowe porozumienie płacowe (zakładowy układ zbiorowy pracy) rozwiązane przez pracodawcę w drodze wypowiedzenia obowiązuje w dalszym ciągu, chyba że związek zawodowy oświadczy, iż nie zamierza zawrzeć nowego porozumienia (art. 8 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 5 i 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania, jednolity tekst: Dz. U. z 1990 r. Nr 69, poz. 407; art. 2417 § 1 pkt 3 i § 4 KP).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 1999 r. sprawy z powództwa Jana P., Józefa C., Jana O. i Kazimierza W. przeciwko „I.-S.” Spółce z o.o. Zakładowi Usługowo-Produkcyjnemu w S.M. o zapłatę, na skutek kasacji Józefa C. od wyroku Sądu Wojewódzkiego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 7 maja 1998 r. [...] uchylił zaskarżony wyrok oraz wyrok Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Ropczycach z dnia 11 lutego 1998 r. [...] i przekazał sprawę temu Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Powód Józef C. wniósł o zasądzenie od „I.-S.” Spółki z o.o. Zakład Usługowo-Produkcyjny w S.M. dodatku stażowego w kwocie 4.434,82 zł oraz nagrody jubileuszowej w kwocie 1.850 zł.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 1998 r. [...] Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Ropczycach oddalił powództwo. Sąd Rejonowy ustalił, iż powód był zatrudniony u strony pozwanej od 1 marca 1994 r. do 31 maja 1997 r. Pozwana Spółka powstała w 1994 r. „na bazie” zlikwidowanego Przedsiębiorstwa Państwowego Zakład Usługowo-Produkcyjny w S.M. W Przedsiębiorstwie, a następnie w pozwanej Spółce sprawy związane z ustaleniem wynagradzania pracowników regulowało porozumienie płacowe z dnia 31 października 1990 r., zawarte w trybie ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (jednolity tekst: Dz. U. z 1990 r. Nr 69, poz. 407). Przewidywało ono dla pracowników dodatek stażowy i nagrodę jubileuszową. Przy braku zgody zakładowej organizacji związkowej na rozwiązanie tego porozumienia, strona pozwana wypowiedziała je pismem z dnia 29 kwietnia 1994 r. ze skutkiem rozwiązującym na dzień 31 lipca 1994 r. Później projekt nowego regulaminu wynagradzania został zaakceptowany przez

komisję konsultacyjną składającą się z przedstawicieli załogi i członków organizacji związkowej. Nowy regulamin wynagradzania, którego postanowienia nie przewidywały nagród jubileuszowych oraz dodatków stażowych został zatwierdzony uchwałą zgromadzenia wspólników i jest stosowany przez stronę pozwaną od dnia 1 października 1994 r. Od 16 września 1990 r. w rejestrze organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność” zarejestrowana jest organizacja zakładowa, która działała u strony pozwanej. Sąd Rejonowy uznał, iż porozumienie z dnia 31 października 1990 r. zostało skutecznie i zgodnie z prawem wypowiedziane przez stronę pozwaną na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania. Sąd podkreślił, iż zgodnie z art. 5 tej ustawy zakład pracy nie objęty układem zbiorowym pracy mógł wprowadzić zakładowy system wynagradzania pod warunkiem posiadania środków na wynagrodzenia, wypracowanych zgodnie z zasadą samofinansowania. Wprowadzenie zatem tego systemu nie było obligatoryjne. Ponieważ nowy regulamin wynagradzania ustalony został zgodnie z prawem handlowym i nie przewiduje nagród jubileuszowych ani dodatków stażowych, powództwo zdaniem Sądu Rejonowego, należało oddalić.

Sąd Wojewódzki – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie, wyrokiem z dnia 7 maja 1998 r. [...] poza odstąpieniem od obciążania powoda kosztami postępowania, oddalił jego apelację. Sąd Wojewódzki uznał, że analiza przepisów ustawy o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania, a zwłaszcza ich wykładnia systemowa i celowościowa, pozwala na przyjęcie, iż dokonane przez stronę pozwaną wypowiedzenie zakładowego porozumienia płacowego było skuteczne. Ocenił, że mogła ona po upływie okresu wypowiedzenia i wobec braku zamiaru współdziałania w tym zakresie związków zawodowych, wprowadzić nowy regulamin wynagradzania. Sąd drugiej instancji wywiódł, że ustawa o zakładowych systemach wynagradzania dopuszczała możliwość rozwiązania porozumienia płacowego z upływem okresu wypowiedzenia dokonanego przez jedną ze stron (art. 8 ust. 1 pkt 2). Sąd stwierdził, że w doktrynie nie ma jednolitych poglądów co do skutku takiego wypowiedzenia. Odwołując się jednak do poglądów

przedstawionych przez L. Florka, „Rokowania i układy zbiorowe pracy” (PiP 1994 r. Nr 12, s. 15-16) Sąd drugiej instancji uznał, że wobec braku zamiaru współdziałania przez związki zawodowe w zakresie zawarcia nowego porozumienia, strona pozwana miała prawo wprowadzić nowy regulamin płacowy. Uznał za sprzeczną z wykładnią celowościową i systemową interpretację, według której art. 8 ust. 5 i 6 ustawy o zakładowych systemach wynagradzania po upływie okresu jego wypowiedzenia, obowiązuje w dalszym ciągu, aż do zawarcia nowego porozumienia. Z brzmienia przepisów wynika, że poprzednie porozumienie obowiązuje w dalszym ciągu, jeśli obie strony oświadczą, że nie zamierzają zawrzeć nowego porozumienia. Jednakże nie jest możliwe przyjęcie, aby porozumienie obowiązywało w dalszym ciągu po jego skutecznym wypowiedzeniu, mimo iż tylko jedna ze stron (związki zawodowe) oświadczy, że chce zawrzeć nowe porozumienie. Sąd uznał, że do utraty mocy wypowiedzianego porozumienia płacowego prowadzi także oświadczenie tylko jednej ze stron (pracodawcy) o braku zamiaru zawarcia nowego porozumienia. Inaczej porozumienia obowiązywałoby w dalszym ciągu, mimo że zostało skutecznie rozwiązane przez wypowiedzenie.

Wyrok ten zaskarżył kasacją powód, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 8 ust. 5 i 6 oraz art. 23 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania. Zdaniem powoda z jednoznacznej treści art. 8 tej ustawy wynika, że po wypowiedzeniu porozumienia płacowego, obowiązuje ono w dalszym ciągu, aż do zawarcia nowego. Jedyne w przypadku, gdy obie strony (pracodawca i związki zawodowe) oświadczą, że nie zamierzają zawrzeć nowego porozumienia, to poprzednie traci moc. U strony pozwanej działała zakładowa organizacja związkowa i błędny jest pogląd, aby nie miała ona zamiaru współdziałać w negocjacjach nad nowym porozumieniem. Z tej przyczyny poprzednie porozumienie obowiązywało, mimo upływu okresu jego wypowiedzenia przez pracodawcę. Porozumienie to przekształciło się z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 września 1994 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 547 ze zm.) w zakładowy układ zbiorowy pracy. Zdaniem powoda, wykładnia zastosowana przez Sąd drugiej instancji możliwa jest tylko wówczas gdy przepisy nie są jasne czy precyzyjne. Nie można natomiast stosować takiej wykładni przy precyzyjnych regulacjach, nie budzących wątpliwości w wykładni gramatycznej. Przy dalszym obowiązywaniu

porozumienia płacowego, wydanie przez stronę pozwaną regulaminu wynagradzania było niedopuszczalne.

Strona pozwana wniosła o odrzucenie kasacji ze względu na zbyt niską wartość przedmiotu zaskarżenia i „rozstrzygnięcie o kosztach”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393 pkt 1 KPC do oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w kasacji stosuje się odpowiednio przepisy o wartości przedmiotu sporu. Dotyczy to w szczególności art. 21 KPC, według którego jeżeli powód dochodzi pozewem kilku roszczeń, to zlicza się ich wartość. Powód dochodził dodatku stażowego w kwocie 4.434,82 zł oraz nagrody jubileuszowej w kwocie 1.850 zł. Suma jego roszczeń przekraczała więc pięć tysięcy złotych i taka była wartość przedmiotu zaskarżenia w kasacji. Wniosek o jej odrzucenie nie był więc zasadny.

Według art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (jednolity tekst: Dz. U. z 1990 r. Nr 69, poz. 407) porozumienie zakładowe, zawarte w trybie tej ustawy mogło być wypowiedziane przez jedną ze stron w formie pisemnej, co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem. Jednakże zgodnie z art. 8 ust. 5 tej ustawy do czasu zawarcia nowego porozumienia stosowało się dotychczasowe porozumienie. Przepisu art. 8 ust. 5 tej ustawy nie stosowało się w przypadku, jeżeli strony stwierdziły, że nie zamierzają zawrzeć nowego porozumienia. Po uchyleniu tej ustawy (ustawa z dnia 29 września 1994 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw, Dz. U. Nr 113, poz. 547 ze zm.), omawiane regulacje zostały z niewielkimi tylko zmianami redakcyjnymi przeniesione do Kodeksu pracy. Zgodnie z art. 2417 § 1 pkt 3 KP układ zbiorowy pracy rozwiązuje się bowiem z upływem okresu wypowiedzenia dokonanego przez jedną ze stron. W razie rozwiązania lub wypowiedzenia układu do czasu zawarcia nowego układu obowiązuje układ dotychczasowy, chyba że strony oświadczą, iż nie zamierzają zawrzeć nowego układu (art. 2417 § 4 KP). Wykładnia gramatyczna (językowa) tych przepisów jest jednoznaczna. Przepis art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. ustanawiał zasadę pozwalającą każdej ze stron na jednostronne rozwiązanie porozumienia płacowego poprzez jego wypowiedzenie. Jednakże wypowiedziany układ (rozwiązany) obowiązywał w dalszym ciągu, aż do czasu zawarcia nowego porozumienia (art. 8 ust. 5). Przepis ten wprowadzał więc szczególną sytuację, w której z jego mocy dotychczasowe porozumienie w dalszym ciągu obowiązywało, mimo że zostało skutecznie rozwiązane. Cel (fun-

kcja) tego przepisu był jednoznaczny i wynikał wprost z jego treści. Ustawodawca wprowadził zasadę eliminowania stanów bezukładowych w sytuacji, gdy już istniało porozumienie płacowe (zasada ograniczonej skuteczności wypowiedzenia układu, ciągłości obowiązywania układów). Tylko w przypadku zgodnego oświadczenia obu stron, że nie zamierzają zawrzeć nowego układu (porozumienia) dotychczasowe porozumienie przestawało obowiązywać (art. 8 ust. 6). Z jednoznacznego brzmienia tego przepisu wynikało więc, że takie oświadczenie (pozytywnie) musiało być złożone przez obie strony. Wystarczyło więc, że związki zawodowe (jeden związek) oświadczyły, że mają zamiar zawrzeć nowe porozumienie (a ściślej nie oświadczyły, że nie zamierzają zawrzeć nowego porozumienia), aby dotychczasowy układ obowiązywał w dalszym ciągu. Konieczne więc było pozytywne wyrażenie stanowiska w tym zakresie, a nie tylko postawa bierna (milczenie). Rozwiązanie to miało i ma w dalszym ciągu, określone wady i zalety, a także może być rozumiane jako swego rodzaju paradoks. Jego prawne istnienie jest jednak niewątpliwe i wynika z funkcji ochronnej oraz określonego systemu wartości przyjętego przez ustawodawcę. Postawił on bowiem wyżej wartość ochrony pracowników przed stanem bezukładowym od wartości swobody umów w kształtowaniu układów (porozumień) zbiorowych. Przedstawiona wykładnia nie tylko wynika więc z jednoznacznej interpretacji językowej, ale także realizuje funkcje i cel omawianych przepisów. Jest ona powszechnie przyjęta w doktrynie (por. np. J. Wrątny, „Nowy kodeks pracy z komentarzem”, Warszawa 1996 r., s. 281; J. Stelina [w:] „Kodeks pracy z komentarzem” pod red. U. Jackowiaka, Gdańsk 1996 r., s. 555; W. Sanetra, „Kodeks pracy – komentarz”, Warszawa 1996 r., s. 538; „Kodeks pracy z komentarzem” pod red. T. Romera, Warszawa 1996 r., s. 370; K. Rączka, „Prawo pracy”, Warszawa 1998 r., pkt I/F/22; G. Goździewicz, „Układy zbiorowe pracy – komentarz”, Bydgoszcz 1994 r., s. 89; K. Jaśkowski, „Układy zbiorowe pracy – praktyczny komentarz”, Warszawa 1994 r., s. 28), a poglądy na których opart się Sąd drugiej instancji są odosobnione.

W stanie faktycznym sprawy istniejący (działający) u strony pozwanej związek zawodowy nie oświadczył, że nie zamierza zawrzeć nowego porozumienia płacowego. Dotychczasowe porozumienie, zgodnie ze wskazanymi przepisami obowiązywało więc w dalszym ciągu. Nie było w tej sytuacji możliwości wydania przez pracodawcę regulaminu wynagradzania, do którego stosowałoby się prze-

Ciąg dalszy na str. 8

Wielkanocne przesłanie 1935

*Te pola będą rozkwitać,
jak zawsze co Wielkanoc,
ponad morderczy wysiłek
przetrwa konicz i ziarno.
Po wojennych pożogach
nie uchowa się ślad
W niewyczerpanej miłości
powtórzy się świat.*

*Ta gwiazda będzie jaśniejsza,
niż majestat władzy,
której zbrodniczy mozół,
sam siebie w końcu zabił
Nawet gdyby przetrwała,
tego blasku nie przyćmi,
bo to gwiazda miłości,
wieczny ogień ją wyśnił.*

*I wiatry będą przemykać
między listowiem co wiosnę,
i zmartwychwstaną trawy,
zieleni ugory porośnie
A morza młyn będzie huczał,
z wiecznością planet zbratany,
i po człowieczym upadku
nawet mit nie zostanie.*

*Tylko serce przechowa
zgryzoty ustawiczne,*

*do czasu gdy pękną okowy
i oblęd z planety zniknie.
To, co było wzgardzone,
znowu okryje się chwałą.
Struchleje fałszywa moc,
miłość pokona małość.*

Dokończenie ze str. 7

pisy o porozumieniu (art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r.). Wydanie takiego regulaminu nie było także możliwe z tego względu, że u strony pozwanej działała zakładowa organizacja związkowa, przez co należy rozumieć jej rzeczywiste istnienie, a nie beczynność w przedmiocie dążenia pracodawcy do zmiany porozumienia zakładowego.

Z tych względów należało uznać, że kasacja powoda powoływała się na usprawiedliwione podstawy, co na podstawie art. 39313 § 1 zdanie drugie i 108 § 2 KPC prowadziło do uchylecia zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji w zaskarżonej części dotyczącej powoda Józefa C. ■

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU PODLASKIEGO NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.
CENA: 240,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
CENA: 380,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 200
☎ 7422-797, 7423-246 w. 306

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO**

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 310.
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji), Agnieszka Jabłońska, Artur Kozłowski
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność.